643/02

Den 17. april 2002 blev i sag nr. 56.304:

xxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxx x
xxxx xxxxxxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring, Rejse og
Sundhed A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har rejseforsikring i Tryg Forsikring, Rejse og Sundhed A/S, klager over, at selskabet har afvist at yde erstatning for ødelagte rejsedøgn.

Klageren anmeldte den 1/3 2001, at han under sin ferierejse i perioden 10/2 2001 til 25/2 2001 havde pådraget sig mellemørebetændelse i venstre øre. I en følgeskrivelse til skadeanmeldelsen anførte klageren bl.a.: "Undertegnede fik i løbet af tirsdag den 13.2 smerter i venstre øre. Tog smertestillende (Ibrufen). I løbet af natten tiltog smerterne med det resultat at trommehinden sprang. Kontaktede lægen på Medical Care om morgenen. Se diagnose og behandlingsform. Da jeg ikke fik det bedre og var svimmel konsulterede jeg igen lægen den 17.2. Det så ikke anderledes ud, jeg skulle bare fortsætte med penicillin m.m. Den 20.2. efter endt penicillinkur kontaktede jeg atter lægen, da jeg ikke kunne mærke nogen ændring af betydning. Jeg var stadig svimmel og tog smertestillende piller. Jeg fik da en anden medicin - Prednison, som skulle nedbringe smerterne samt noget for den generende svimmelhed. Disse piller skulle jeg fortsætte med til efter hjemkomst. Da jeg kom hjem kontaktede jeg ørelægen i Fr. Sund, da jeg stadig ikke kan høre og føler svimmelhed ind imellem. Vedkommende læge kan ikke se på mig før den 15.3. og henviser mig til ørelægevagten i Ballerup, hvilket jeg gør samme aften. Her får jeg at vide at øret ser rent og fint ud, men at der stadig er lidt væske i øret. Jeg

skal bare se tiden an, så kommer hørelsen helt sikkert igen. Samtidig be'r lægen mig om at stoppe med at tage Prednison, og forsøge mig med næsespray, indtil bedringen kommer. Efter 2 døgn uden medicin er svimmelheden forsvundet. Det har for mig (og for min kone) ikke været den ferie jeg drømte om. Jeg blev godt nok ikke indlagt eller beordret i sengen, men som følge af ørepine og svimmelhed, gi'r det sig selv, at man vælger at være for sig selv i mest mulig ro. Det er ikke ligefrem oplivende at være svimmel, have smerter, 'reaktioner' på diverse medicinindtagelser, 'bo' i en osteklokke, ikke bade, dykke eller snorkle, når man ligefrem vælger en rejse hvor alt dette er det, man rejser ud for at opleve, og som jeg/vi havde glædet os rigtig meget til."

Selskabet afviste i skrivelse af 26/3 2001 at yde forsikringsdækning med henvisning til, at klageren ikke var ordineret sengeleje i mere end halvdelen af rejseperiode.

Klageren er utilfreds med, at selskabet kræver dokumentation fra behandlende læge, og han har i skrivelse af 16/4 2000 til selskabet bl.a. anført: "Min påstand kan så være, at lægen ved en fejl, glemte at fortælle mig, at jeg skulle gå 'hjem' i seng og blive der til jeg var rask. Måske sagde han det også, men jeg er ikke så god til engelsk, og har måske ikke forstået alt hvad han sagde. Det kunne jeg selvfølgelig godt selv finde ud af, så hvorfor skulle han fortælle mig det????? Er det ikke helt naturligt eller normalt, at hvis man er tilstrækkelig dårlig på grund af smerter m.m., som i mit tilfælde, at man helt automatisk finder sengen????? Jeg har i øvrigt beskrevet mit sygdomsforløb, som åbenbart ikke bare var en ganske almindelig mellemørebetændelse og sprængt trommehinde, som bare forsvandt i løbet af et par dage, i forrige brev og ser det derfor unødvendigt, at beskrive det yderligere."

I klageskrivelsen af 15/7 2001 til nævnet har klageren fastholdt, at lidelsen førte til, at klageren på grund af smerter og svimmelhed var sengeliggende.

I selskabets skrivelse af 1/8 2001 til nævnet hedder det bl.a.: "Selskabets læge udtaler, at mellemørebetændelsen formentlig har fået trommehinden til at briste og at svimmelheden formentlig skyldes væske i mellemøret. Der er ikke lægelig indikation for at ordinere sengeleje ifølge selskabets læge. Der hersker ingen tvivl om, at klageren var syg

på ferien. Vi må dog fastholde, at klageren ikke har dokumenteret eller sandsynliggjort, at han skulle opholde sig i sengen i mere end halvdelen af rejseperioden."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.: "**4 REJSEGARANTI 4.1 Omfang** 4.1.1 **På rejser af op til 1 måneds varighed** dækker forsikringen enten udgifter til en erstatningsrejse eller giver en erstatning pr. ødelagt rejsedøgn, hvis: 4.1.1.1 Forsikrede bliver *akut syg*/kommer til skade og bliver indlagt på hospital eller af læge bliver ordineret sengeleje. … 4.1.2 Det er en betingelse for erstatning: 4.1.2.1 Under 4.1.1.1, at forsikrede skaffer en lægeerklæring fra den lokalt autoriserede behandlende læge. Erklæringen skal indeholde diagnose, behandling og angive perioden for indlæggelsen/sengelejet. Fremgår det ikke direkte af lægeerklæringen fra den lokalt autoriserede læge, at der er anvist indlæggelse/sengeleje, vil selskabets læge på baggrund af de foreliggende oplysninger vurdere, om forsikringen dækker. Opstår der tvivl om i hvilken periode, der kan være tale om indlæggelse/sengeleje, afgøres dette også af selskabets læge. … **4.3 Erstatning - erstatningsrejse** 4.3.1 Forsikringen yder en erstatningsrejse til forsikrede, hvis: 4.3.1.1 Forsikredes indlæggelse/sengeleje, jf. 4.1.1.1, varer mere end halvdelen af *rejseperioden*. Perioden for indlæggelse/sengeleje regnes fra det tidspunkt, hvor forsikrede havde første lægebesøg. Hvis der ikke foreligger dokumentation for det nøjagtige tidspunkt, regnes perioden fra kl. 00 døgnet efter forsikrede havde første lægebesøg. Perioden for indlæggelse/sengeleje skal være for samme person. … **4.4 Erstatning - pr. ødelagt rejsedøgn** 4.4.1 Hvis forsikrede ikke er berettiget til en erstatningsrejse, jf. 4.3, yder forsikringen en erstatning pr. påbegyndt rejsedøgn til: 4.4.1.1 Forsikrede i det antal døgn, hvor forsikrede er indlagt/sengeliggende, jf. 4.1.1.1."

Nævnet udtaler:

Afgørende for, om klageren er berettiget til erstatning, er, om han på grund af sin sygdom rent faktisk var nødsaget til at holde sengen.

Nævnet finder efter en gennemgang af sagen, at det ikke på det foreliggende grundlag er sandsynliggjort af klageren, at han på grund af sygdommen var nødsaget til at holde sengen. Nævnet bemærker herved, at klageren har anført, at han valgte "at være for sig selv i mest mulig ro", hvilket ikke findes at være at ligestille med sengeleje. Nævnet kan derfor ikke pålægge selskabet at yde erstatning, hvorfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard